



ת"פ 27538/07/10 - מדינת ישראל נגד ראגי יעקוב, בולוס יעקוב - נדון

בית משפט השלום בעכו

26 פברואר 2014

ת"פ 27538-07-10 מדינת ישראל נ' יעקוב ואח'

בפני כב' השופטת רונית בש, סגנית נשיא
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. ראגי יעקוב
2. בולוס יעקוב - נדון

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נעמה סולומון

נאשם מס' 1 - נוכח

הסנגור - עו"ד עבדאללה ח'ורי

גזר דין נגד נאשם מס' 1 (להלן: "הנאשם")

1. הנאשם הורשע בתיק זה, על פי הודאתו, בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 334 ו-335 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 26/2/10 בשעה 18:30 לערך, בעיבלין, תקף הנאשם את נוסראללה חורי (להלן: "המתלונן"), בכך שהיכה בפניו בכלי חד וגרם לו חתך בלחי שמאל שהצריך טיפול רפואי.

יובהר, כי לנאשם מס' 2 יוחסה, על פי כתב האישום, עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, מכוח סעיף 380 לחוק העונשין והושת עליו צו של"צ, מבלי להרשיעו בדין, זאת בתוספת פיצוי בסכום של 1,500 ₪ לטובת המתלונן.

3. תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מלמד, כי עסקין בנאשם שהינו אדם נורמטיבי וכי ההתנהגות המתוארת בכתב האישום, אינה אופיינית למהלך חייו ואף הוא רואה באירוע חריג. הנאשם ביטא צער בפני שירות המבחן בדבר השתלשלות האירועים, אם כי התקשה לקבל אחריות כוללת למיחוס לו בכתב האישום. שירות המבחן התרשם, כי הליך המשפטי חידד עבור הנאשם את חומרת מעשיו וכי הוא הפיק

עמוד 1



מן ההליך המשפטי את הלקח הנדרש לשם הימנעות מביצוע עבירות דומות בעתיד. לפיכך, המליץ שירות המבחן בדבר השתת עונש של מאסר על תנאי בלבד על הנאשם בצד פיצוי למתלונן.

4. בישיבה מיום 24/10/13 העיד בפני המתלונן. במהלך עדותו ביקש המתלונן להצביע בפני בית המשפט על צלקת בפניו כתוצאה מפציעתו על ידי הנאשם. דא עקא, שלא ניתן היה להבחין בצלקת כלשהי בפני המתלונן והמתלונן הבהיר כי הצלקת מצויה לזיפי זקנו. במהלך הדיון הנ"ל הושיט הנאשם את ידו לעבר המתלונן והשניים לחצו ידיים, שאז גם הבהיר המתלונן כי הוא מבקש שבית המשפט יפסוק פיצוי לטובתו בגין הנאשם שנגרם לו כתוצאה מפציעתו של הנאשם.

5. באת כוח המאשימה הגישה את טיעוניה לעונש בכתב בישיבה מיום 12/6/13 (ראה ת/1) והוסיפה וטענה כי הנאשם לא לקח אחריות מלאה וכי מדובר בעבירה חמורה. באת כוח המאשימה ציינה בת/1, כי הערך החברתי המוגן במקרה דנן נעוץ בהגנה על חיי אדם, הגנה על שלום חיו, גופו ובטחונו של הציבור. באת כוח המאשימה הפנתה בת/1 לפסקי דין (ראה אסופת הפסיקה ת/2) וציינה, כי הנזק שיכול היה להיגרם מהאירוע הינו חמור ביותר. מתחם הענישה הראוי, על פי הנטען בת/1, הינו מאסר בפועל לתקופה שבין 12 חודש לבין 40 חודש, זאת בתוספת רכיבי ענישה של מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וחתימה על התחייבות כספית. באת כוח המאשימה ביקשה מבית המשפט לגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל בתוך המתחם הנ"ל.

6. הסניגור, בטיעונו לעונש בישיבת היום, הדגיש את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה את חלוף הזמן מאז האירוע, את עברו הנקי ללא רבב של הנאשם ולעובדה כי מאז האירוע לא ביצע הנאשם עבירה נוספת. עוד טען הסניגור כי למתלונן לא נגרם נזק של ממש כתוצאה מפציעתו על ידי הנאשם וכן כי השניים לחצו ידיים במהלך הדיון בבית המשפט. הסניגור ביקש לאבחן את המקרה שבפנינו מהפסיקה ת/2 וטען כי גזרי הדין בת/2, הינם בגין מקרים החמורים בהרבה מהמקרה נשוא כתב האישום שבפנינו. הסניגור ביקש לסיכום, להשית על הנאשם עונש הצופה פני עתיד ולחלופין, להשית על הנאשם מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה.

7. תיקון מס' 113 מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40 ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12, לא פורסם). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.



22. ומהתם להכא:

הערך החברתי המוגן, אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירה על ידי הנאשם, הינו - שלמות גופו, ביטחונו וכבודו של המתלונן, אשר נפצע כתוצאה מתקיפתו על ידי הנאשם באמצעות כלי חד (למתלונן נגרם חתך בלחי שמאל שהצריך טיפול רפואי).

8. במסגרת הנסיבות הנעוצות בביצוע העבירה במקרה דנן, יש לציין, כי הנזק שנגרם בפועל למתלונן כתוצאה מביצוע העבירה אינו נזק של ממש (המתלונן העיד בפני בית המשפט, שאז לא ניתן היה להבחין בצלקת בפני המתלונן), אם כי הנזק שיכול היה להיגרם למתלונן, כתוצאה מפציעתו באמצעות כלי חד, הינו נזק חמור, כפי שטענה באת כוח המאשימה בנקודה זו בת/1, ובצדק.

9. מדיניות הענישה הנהוגה בגין עבירות דומות של פציעה בנסיבות מחמירות, נעה בין עונש של מאסר בפועל, בדרך של עבודות שירות (בדרך כלל לתקופה המירבית של 6 חודשים) לבין עונש של מאסר בפועל לתקופה של כשנה ולדידי - זהו גם מתחם העונש ההולם בתיק זה (בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות לבין מאסר בפועל לתקופה של שנה). להמחשת האמור לעיל אפנה לע"פ (מחוזי חיפה) 18925-03-10 ולדיסלב ניטיקין נ' מ"י, ניתן ביום 8/7/10, פורסם בנבו. בפסק הדין הנ"ל נתקבל ערעורו של נאשם, שהורשע בגין עבירה של פציעה בנסיבות מחמירות ועבירה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות ונגזר דינו ל- 8 חודשי מאסר בפועל, באופן שהוקל העונש והועמד על עונש של 6 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות, בצירוף רכיב של מאסר על תנאי ורכיב של צו מבחן.

במקרה הנ"ל דובר בנאשם, שעברו הפלילי הנקי, הודאתו במעשה והפנמתו את החומרה הגלומה בו, הביאו את בית המשפט המחוזי להקלה בדינו.

כמו כן, ראה ת"פ 31321-03-10 (בית משפט השלום בירושלים) מדינת ישראל נ' דיאב, ניתן ביום 23/4/13, פורסם בנבו. בגזר הדין בתיק הנ"ל הושת על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, בצירוף רכיבי ענישה של מאסר על תנאי ופיצוי, זאת בגין עבירות אלימות שבוצעו בנסיבות מחמירות.

10. ומהתם להכא: במקרה דנן, עסקינן בנאשם שעברו נקי ללא רבב ואשר מאז ביצוע העבירה, היינו במסגרת תקופה ממושכת של 4 שנים לא ביצע כל עבירה נוספת, דבר המלמד כי עסקינן באירוע חריג בחיי הנאשם, כעולה מתסקיר שירות המבחן. לפיכך, ונוכח האמור בתסקיר, כמו גם נוכח טיעוני הסניגור בפני והודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, הנני בדעה כי מן הראוי להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל המצוי ברף הנמוך של מתחם הענישה ההולם זאת בצד רכיבי ענישה של מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

11. סיכומי של דבר, אני דנה את הנאשם כדלקמן:



- למאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, אשר ירוצה על ידי הנאשם בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות שירות, היינו בתחנת משטרת זבולון.
- הנאשם יתייצב ביום 10/3/14 בשעה 08:00 במפקדת מחוז צפון בשב"ס, לצורך קליטה והצבה. הנאשם מוזהר בזה, כי נאסר עליו לשתות אלכוהול במהלך העבודה או להגיע בגילופין למקום עבודות השירות וכי התנהגות מסוג זה עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי העונש במאסר של ממש וכן מוזהר בזה הנאשם כי עסקינן בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מהתנאים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולריצוי העונש במאסר של ממש.
- אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא - כי לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע, לפי חוק העונשין, התשל"ז - 1977 ויורשע בגינה.
- אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא - כי לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון כלפי גוף האדם, לפי חוק העונשין, התשל"ז - 1977 ויורשע בגינה.
- הנני מורה לנאשם לפצות את המתלונן בפיצוי בסכום של 2,000 ₪, אשר יופקד על ידי הנאשם עבור המתלונן בקופת בית המשפט, ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בסך 400 ₪ כל אחד, החל מיום 1/4/14 ואילך.
- המאשימה תמציא העתק מגזר הדין למתלונן, ובמקביל תמציא המאשימה את פרטיו העדכניים של המתלונן למזכירות בית המשפט.
- המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן.
- זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן והודע היום כ"ו אדר תשע"ד, 26/02/2014 במעמד הנוכחים.

**כב' השופטת רונית בש
סגנית נשיא**

